

Arrest

nr. 177 856 van 17 november 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 18 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 september 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat M.-C. WARLOP en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en was samen met uw broer, A.(...) S.(...) A.(...) M.(...) M.(...) (ov (...)), woonachtig in Bagdad (Amria). Op 13/08/2015 vond een schietincident rechtover jullie winkel plaats die door een camera van jullie winkel werd opgepakt. De dag nadien kwam de politie en familieleden van het slachtoffer van het schietincident naar jullie winkel om de opnames in beslag te nemen. Omwille van jullie bijdrage in een moordonderzoek, waarbij jullie camerabeelden doorgaven aan de politie, werden jullie op 18 augustus 2015 door middel van dreigbrief bedreigd door de militie Assa'ib Ahl al-Haq. De dag nadien diende uw vader een klacht bij de politie in.

Omwille van deze bedreiging ontvluchtten u en uw broer op 7 september 2015 Irak. U ging per vliegtuig naar Turkije van waaruit u per boot Grieks grondgebied bereikte. Per bus en per trein bereikten jullie op 18 september 2015 België waar jullie op 29 september 2015 een asielaanvraag indienden.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw broer (CGVS p. 6). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw broer luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo slaagt u er, door verschillende tegenstrijdigheden op cruciale momenten, niet in om het Commissariaat-generaal te overtuigen van de geloofwaardigheid van uw relaas. Exemplarisch hiervoor waren de strijdige verklaringen van u en uw broer inzake de situering van het schietincident, dit ondanks de beperkte informatie die u en uw broer dienaangaande gaven. U verklaarde dat het incident niet plaatsvond op het voetpad, maar op straat en dat u dat onder meer wist op basis van de camerabeelden. U voegt er daar aan toe dat de straat afgescheiden was van het voetpad door een rij auto's (CGVS A.(...) p. 23-24). U duidde dit ook aan op het plan dat u tekende tijdens het interview (plan als bijlage bij CGVS-gehoorverslag). Wanneer aan uw broer gevraagd werd of het incident plaatsvond op straat of op het voetpad antwoordde hij zonder aarzelen dat het incident zich voordeed op het voetpad (CGVS H.(...) p. 8). Hij werd ook gevraagd om de situatie uit te tekenen. Hij duidde eveneens een scheiding tussen de straat en het voetpad aan door middel van een rij wagens en bevestigde nogmaals dat het incident zich voordeed op het voetpad en niet op straat (plan als bijlage bij CGVS-gehoorverslag). Deze twee verklaringen zijn duidelijk onverenigbaar en ondermijnen op die wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

De strijdigheid tussen de verklaringen van u en uw broer houden aan wanneer dieper ingegaan wordt op de beschikbare camerabeelden over de schietpartij. U verklaarde, net als uw broer, dat na het vertrek van de politie en familieleden van het slachtoffer op 14 augustus 2015, jullie de beelden van het incident niet meer ter beschikking hadden (CGVS A.(...) p. 28 en H.(...) p. 12). Echter, volgens uw verklaringen werd u in uw winkel benaderd door de politie en de familie om 11:00 of 12:00, in ieder geval bij het tweede gebed (Duhr) (CGVS A.(...) p. 25). Uw broer H.(...) verklaarde daarentegen dat hij de beelden nog bekeek om 16:00 bij het derde gebed (Asr), wat niet strookt met uw versie (CGVS H.(...) p. 6-7). Bovendien verklaarde hij verder dat de politie pas langskwam omstreeks 18:00 of 19:00 (CGVS H.(...) p. 11). Dergelijke, ruime discrepantie inzake de situering in de tijd van de komst van de politie en familie tonen verder de ongeloofwaardigheid en onverenigbaarheid van de verklaringen aan.

Aangaande de camerabeelden kan verder nog worden vermeld dat uw broer verklaarde dat al jullie camerabeelden in zwart-wit zijn, terwijl u daarentegen aanhaalt dat al jullie camera's, in en rond de winkel, kleurencamera's zijn (CGVS H.(...) p. 7 en CGVS A.(...) p. 19).

Voorts verklaarde uw broer tijdens het CGVS-asielgehoor dat hij, ondanks het feit dat hij de camerabeelden herbekeek, niet wist of de moordenaar al dan niet herkenbaar op de beelden stond (CGVS H.(...) p. 13-14). Nochtans zei hij tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dat "het gezicht van de moordenaar duidelijk te zien was op de beelden" (vragenlijst DVZ H.(...) 3.5.). Wanneer uw broer geconfronteerd werd met deze uitspraak zei hij dat hij dit niet heeft gezegd (CGVS H.(...) p.14). Dergelijke verklaring is echter ontoereikend om de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren, immers, H.(...) ging akkoord met zijn verklaringen bij DVZ middels zijn handtekening en hij verklaarde tevens bij aanvang van het interview bij CGVS dat hij geen problemen kende tijdens het eerste interview (CGVS H.(...) p. 2).

Aangezien deze camerabeelden binnen uw asielrelaas een belangrijk element vormen, dient te worden opgemerkt dat deze verschillende contradictorische verklaringen verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas verhogen.

Ook met betrekking tot het bezoek van politie en de familie zijn uw verklaringen strijdig met die van uw broer. Zo verklaarde u dat er slechts één politieagent de winkel binnenkomt. U weet niet hoeveel andere politieagenten in de buurt waren aangezien u hen vanuit de winkel niet kon zien, daar zij allemaal buiten waren (CGVS A.(...) p. 27). Uw broer haalde daarentegen aan dat er vier politieagenten in de winkel kwamen. Uw broer bevestigde hierbij dat er hierdoor elf personen in de winkel waren, zeven familieleden en vier politieagenten (CGVS H.(...) p. 11-12). Volgens uw verklaringen waren er maximaal

zes mensen aanwezig, die ene politieagent en hoogstens vijf familieleden (CGVS A.(...) p. 26-27). Deze onverenigbare verklaringen tonen verder aan dat geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas.

Wanneer u tenslotte gevraagd werd naar de actualiteit van uw vrees, gaf u aan dat de militieleden naar u en uw broer gevraagd hebben. U gaf aan dat dit na het eerste interview was, dat bij Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond op 13 november 2015. Het is vooreerst erg merkwaardig dat u geen weet heeft van enige vorm van benadering vanwege de militieleden in de periode tussen de dreigbrief van 18 augustus 2015 en het interview bij DVZ op 13 november 2015. Deze situatie, waarbij er drie maanden (of meer) schijnbaar geen enkel probleem is, bevat geen enkele chronologische logica. Voorts is het bovendien erg onlogisch dat die militieleden, die een dreigbrief in uw winkel legden, zouden gevraagd hebben waar jullie winkel was, zoals u verklaarde tijdens het CGVS-interview (CGVS A.(...) p. 30). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt stelt u dat u niet heeft gezegd winkel, maar dat u daarentegen sprak over een woning en de werkplaats van uw vader. Deze ontkenning is echter geen afdoende verklaring aangezien ter verificatie gevraagd werd aan de tolk of u zei winkel en zij bevestigde dat u zei "waar onze winkel was" (CGVS A.(...) p. 30-31). Wat er ook van zij, het is een bijkomende tegenstrijdigheid die verder aantoont dat geen geloof kan gehecht worden aan uw relaas.

Daarom dient er, op basis van de verschillende bovenstaande elementen, te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voor genoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken

gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevalen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u en uw broer in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. U legde uw identiteitskaart voor en die van uw broer, uw nationaliteitsbewijs en die van uw broer, uw huwelijksakte, uw paspoort, uw woonstkaart en rantsoenkaart en het rijbewijs van uw broer. Deze documenten geven een weergave van uw identiteit, herkomst en gezinssamenstelling. Deze louter persoonlijke gegevens worden door het CGVS niet in twijfel getrokken.

Verder legde u een dossier van de politie voor met daarin kopies van de dreigbrief van Assa'ib Ahl al-Haq, de klacht van uw vader en de getuigenis van A.(...) M.(...) S.(...). De klacht werd door uw vader neergelegd naar aanleiding van de dreigbrief. De getuigenis is een verklaring vanwege de persoon die zich tegenover uw winkel bevond waarin deze bevestigt dat u een dreiging ontving. Echter dient te worden vermeld dat, door de wijdverspreide corruptie en documentenfraude, dergelijke Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal (tegen betaling) verkrijgbaar zijn waardoor hun bewijskracht zeer relatief is. Mede hierdoor hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, §§ 2, 4 en 5, 48/5, §§ 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 26 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van *“het algemeen beginsel van voorzichtigheid”* en van *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, van redelijkheid en zorgvuldigheid”*.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutieve kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als degene die werden aangehaald door uw broer (CGVS p. 6). In het kader van de door hem ingediende asielaanvraag werd mede op basis van uw verklaringen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus genomen omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie asielmotieven. Bijgevolg kan dan ook in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De motivering van de beslissing in hoofde van uw broer luidt als volgt:

"Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo slaagt u er, door verschillende tegenstrijdigheden op cruciale momenten, niet in om het Commissariaat-generaal te overtuigen van de geloofwaardigheid van uw relaas. Exemplarisch hiervoor waren de strijdige verklaringen van u en uw broer inzake de situering van het schietincident, dit ondanks de beperkte informatie die u en uw broer dienaangaande gaven. U verklaarde dat het incident niet plaatsvond op het voetpad, maar op straat en dat u dat onder meer wist op basis van de camerabeelden. U voegt er daar aan toe dat de straat afgescheiden was van het voetpad door een rij auto's (CGVS A.(...) p. 23-24). U duidde dit ook aan op het plan dat u tekende tijdens het interview (plan als bijlage bij CGVS-gehoorverslag). Wanneer aan uw broer gevraagd werd of het incident plaatsvond op straat of op het voetpad antwoordde hij zonder aarzelen dat het incident zich voordeed op het voetpad (CGVS H.(...) p. 8). Hij werd ook gevraagd om de situatie uit te tekenen. Hij duidde eveneens een scheiding tussen de straat en het voetpad aan door middel van een rij wagens en bevestigde nogmaals dat het incident zich voordeed op het voetpad en niet op straat (plan als bijlage bij CGVS-gehoorverslag). Deze twee verklaringen zijn duidelijk onverenigbaar en ondermijnen op die wijze de geloofwaardigheid van uw relaas.

De strijdigheid tussen de verklaringen van u en uw broer houden aan wanneer dieper ingegaan wordt op de beschikbare camerabeelden over de schietpartij. U verklaarde, net als uw broer, dat na het vertrek van de politie en familieleden van het slachtoffer op 14 augustus 2015, jullie de beelden van het incident niet meer ter beschikking hadden (CGVS A.(...) p. 28 en H.(...) p. 12). Echter, volgens uw verklaringen werd u in uw winkel benaderd door de politie en de familie om 11:00 of 12:00, in ieder geval bij het tweede gebed (Duhr) (CGVS A.(...) p. 25). Uw broer H.(...) verklaarde daarentegen dat hij de beelden nog bekeek om 16:00 bij het derde gebed (Asr), wat niet strookt met uw versie (CGVS H.(...) p. 6-7). Bovendien verklaarde hij verder dat de politie pas langskwam omstreeks 18:00 of 19:00 (CGVS H.(...) p. 11). Dergelijke, ruime discrepantie inzake de situering in de tijd van de komst van de politie en familie tonen verder de ongeloofwaardigheid en onverenigbaarheid van de verklaringen aan.

Aangaande de camerabeelden kan verder nog worden vermeld dat uw broer verklaarde dat al jullie camerabeelden in zwart-wit zijn, terwijl u daarentegen aanhaalt dat al jullie camera's, in en rond de winkel, kleurencamera's zijn (CGVS H.(...) p. 7 en CGVS A.(...) p. 19).

Voorts verklaarde uw broer tijdens het CGVS-asielgehoor dat hij, ondanks het feit dat hij de camerabeelden herbekeek, niet wist of de moordenaar al dan niet herkenbaar op de beelden stond (CGVS H.(...) p. 13-14). Nochtans zei hij tijdens het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken dat "het gezicht van de moordenaar duidelijk te zien was op de beelden" (vragenlijst DVZ H.(...) 3.5.). Wanneer uw broer geconfronteerd werd met deze uitspraak zei hij dat hij dit niet heeft gezegd (CGVS H.(...) p.14). Dergelijke verklaring is echter ontoereikend om de vastgestelde tegenstrijdigheid te verklaren, immers, H.(...) ging akkoord met zijn verklaringen bij DVZ middels zijn handtekening en hij verklaarde tevens bij aanvang van het interview bij CGVS dat hij geen problemen kende tijdens het eerste interview (CGVS H.(...) p. 2).

Aangezien deze camerabeelden binnen uw asielrelaas een belangrijk element vormen, dient te worden opgemerkt dat deze verschillende contradictorische verklaringen verder de ongeloofwaardigheid van uw relaas verhogen.

Ook met betrekking tot het bezoek van politie en de familie zijn uw verklaringen strijdig met die van uw broer. Zo verklaarde u dat er slechts één politieagent de winkel binnenkomt. U weet niet hoeveel andere politieagenten in de buurt waren aangezien u hen vanuit de winkel niet kon zien, daar zij allemaal buiten waren (CGVS A.(...) p. 27). Uw broer haalde daarentegen aan dat er vier politieagenten in de winkel kwamen. Uw broer bevestigde hierbij dat er hierdoor elf personen in de winkel waren, zeven familieleden en vier politieagenten (CGVS H.(...) p. 11-12). Volgens uw verklaringen waren er maximaal zes mensen aanwezig, die ene politieagent en hoogstens vijf familieleden (CGVS A.(...) p. 26-27). Deze onverenigbare verklaringen tonen verder aan dat geen geloof kan worden gehecht aan uw relaas.

Wanneer u tenslotte gevraagd werd naar de actualiteit van uw vrees, gaf u aan dat de militieleden naar u en uw broer gevraagd hebben. U gaf aan dat dit na het eerste interview was, dat bij Dienst Vreemdelingenzaken plaatsvond op 13 november 2015. Het is vooreerst erg merkwaardig dat u geen

weet heeft van enige vorm van benadering vanwege de militieleden in de periode tussen de dreigbrief van 18 augustus 2015 en het interview bij DVZ op 13 november 2015. Deze situatie, waarbij er drie maanden (of meer) schijnbaar geen enkel probleem is, bevat geen enkele chronologische logica. Voorts is het bovendien erg onlogisch dat die militieleden, die een dreigbrief in uw winkel legden, zouden gevraagd hebben waar jullie winkel was, zoals u verklaarde tijdens het CGVS-interview (CGVS A.(...) p. 30). Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt stelt u dat u niet heeft gezegd winkel, maar dat u daarentegen sprak over een woning en de werkplaats van uw vader. Deze ontkenning is echter geen afdoende verklaring aangezien ter verificatie gevraagd werd aan de tolk of u zei winkel en zij bevestigde dat u zei "waar onze winkel was" (CGVS A.(...) p. 30-31). Wat er ook van zij, het is een bijkomende tegenstrijdigheid die verder aantoont dat geen geloof kan gehecht worden aan uw relaas.

Daarom dient er, op basis van de verschillende bovenstaande elementen, te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

(...)

De door u en uw broer in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. U legde uw identiteitskaart voor en die van uw broer, uw nationaliteitsbewijs en die van uw broer, uw huwelijksakte, uw paspoort, uw woonstkaart en rantsoenkaart en het rijbewijs van uw broer. Deze documenten geven een weergave van uw identiteit, herkomst en gezinssamenstelling. Deze louter persoonlijke gegevens worden door het CGVS niet in twijfel getrokken.

Verder legde u een dossier van de politie voor met daarin kopies van de dreigbrief van Assa'ib Ahl al-Haq, de klacht van uw vader en de getuigenis van A.(...) M.(...) S.(...). De klacht werd door uw vader neergelegd naar aanleiding van de dreigbrief. De getuigenis is een verklaring vanwege de persoon die zich tegenover uw winkel bevond waarin deze bevestigt dat u een dreiging ontving. Echter dient te worden vermeld dat, door de wijdverspreide corruptie en documentenfraude, dergelijke Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal (tegen betaling) verkrijgbaar zijn waardoor hun bewijskracht zeer relatief is. Mede hierdoor hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen."".

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

In zijn verzoekschrift herhaalt en bevestigt verzoeker de door hem aangehaalde vervolgingsfeiten. Aangaande de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die werden afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen respectievelijk, stelt verzoeker het volgende: "De hoorzitting voor is Mijnheer het Commissaris Algemeen geen plaats van zuivere herhaling en eenvoudig van de woorden die in eerste instantie worden gehouden, maar hij voldoet aan de wens van de wetgever om Verzoeker toe te laten om, bepaalde punten te ontwikkelen aan te geven, of om bepaalde woorden aan te vullen.". Hij voegt daaraan toe dat hij bepaalde punten ontwikkeld heeft. Verzoeker citeert in dit verband de Raad van State, die oordeelde dat "enkel die tegenstrijdigheden en incoherenties kunnen worden weerhouden die dermate gewichtig zijn dat ze niet redelijkerwijze kunnen worden verklaard of dat ze bevestigen dat de asielzoeker niet als vluchteling kwalificeert [vrije vertaling]". De Raad stelt vast dat verzoeker, in zoverre hij wenst aan te voeren dat zijn verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de verdere uitwerking zijn van wat hij eerder had verklaard bij de Dienst Vreemdelingenzaken, voorbij gaat aan het feit dat zijn verklaringen op meerdere punten tegenstrijdig werden bevonden met eerdere verklaringen alsook met de verklaringen afgelegd door zijn broer A. In de mate dat verzoeker de concrete en pertinente vaststellingen dienaangaande niet betwist of weerlegt, doet hij er uiteraard geen afbreuk aan, noch aan het oordeel dat voormelde vaststellingen aangaande kernaspecten van verzoekers asielrelaas zijn geloofwaardigheid op fundamentele wijze ondermijnen. Aldus is verzoekers verwijzing naar rechtspraak van de Raad van State in dezen niet dienstig.

Verzoeker voert verder aan dat hij als soenniet in Bagdad een bijzonder profiel heeft en betoogt dat het louter behoren tot een bepaalde religieuze groep of gediscrimineerde minderheid een voldoende element kan zijn om een risico op vervolging aan te nemen. Verzoeker citeert in dit verband uit een

ambtsbericht van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken aangaande de veiligheidssituatie in Irak van april 2015, waarin melding wordt gemaakt van het sinds juli 2014 sterk toegenomen geweld ten aanzien van soennieten in Bagdad dat wordt toegeschreven aan sjiiitische milities. Uit de informatie opgenomen in het administratief dossier (zie map 'landeninformatie') – die van recentere datum is dan voormeld ambtsbericht – blijkt dat de sjiiitische milities zich in Irak en Bagdad inderdaad bezondigen aan bepaalde misbruiken en dat soennieten (zeker deze die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak en uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad) een verhoogd risico lopen om slachtoffer te worden van zulke misbruiken. Uit deze informatie kan evenwel niet worden afgeleid dat de situatie in het land en de regio van herkomst van verzoeker dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden gevisieerd of vervolgd. Gelet op de vastgestelde tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, toont hij evenmin aan de hand van objectieve en concrete elementen en aanwijzingen aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd.

Onder verwijzing naar een arrest van de Raad van 9 juni 2016 wijst verzoeker op het belang van een nauwgezet onderzoek van de door asielzoekers voorgelegde documenten. Verzoeker citeert enkele passages uit het arrest Singh van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM 2 oktober 2012, nr. 33210/11, Singh en anderen/België) en meent dat *in casu* een dergelijk onderzoek niet werd uitgevoerd. De Raad stelt vast dat de door verzoeker neergelegde documenten wel degelijk in rekening werden genomen door de verwerende partij. In de bestreden beslissing kan dienaangaande immers het volgende worden gelezen: *"(...) De door u en uw broer in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. U legde uw identiteitskaart voor en die van uw broer, uw nationaliteitsbewijs en die van uw broer, uw huwelijksakte, uw paspoort, uw woonstkaart en rantsoenkaart en het rijbewijs van uw broer. Deze documenten geven een weergave van uw identiteit, herkomst en gezinssamenstelling. Deze louter persoonlijke gegevens worden door het CGVS niet in twijfel getrokken. Verder legde u een dossier van de politie voor met daarin kopies van de dreigbrief van Assa'ib Ahl al-Haq, de klacht van uw vader en de getuigenis van A.(...) M.(...) S.(...). De klacht werd door uw vader neergelegd naar aanleiding van de dreigbrief. De getuigenis is een verklaring vanwege de persoon die zich tegenover uw winkel bevond waarin deze bevestigt dat u een dreiging ontving. Echter dient te worden vermeld dat, door de wijdverspreide corruptie en documentenfraude, dergelijke Iraakse documenten op eenvoudige wijze illegaal (tegen betaling) verkrijgbaar zijn waardoor hun bewijskracht zeer relatief is. Mede hierdoor hebben dergelijke documenten enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen (...)"*. Verzoeker brengt geen elementen bij die hier afbreuk aan doen.

Middels een aanvullende nota neergelegd ter terechtzitting van 28 oktober 2016 brengt verzoeker de Raad ervan op de hoogte dat zijn broer, die samen met hem Irak ontvluchtte maar nadien terugkeerde, aldaar doodgeschoten werd op een niet nader genoemde dag in juli 2016. Bij zijn aanvullende nota voegt verzoeker twee foto's van de aankondiging van dit overlijden en de datum van de gebeden (met vertaling naar het Frans), alsook een overlijdensakte (met vertaling naar het Frans) en een enveloppe. De Raad merkt vooreerst op dat het hier om fotokopieën gaat en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën geen bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Nog daargelaten de vaststelling dat het op de foto's getoonde spandoek door eender wie kan zijn gemaakt en allerminst een objectieve bevestiging inhoudt van het erin aangekondigde overlijden, kan hieruit blijkens de gevoegde vertaling niets worden afgeleid aangaande de oorzaak van het overlijden van verzoekers broer. Aan de reeds gebrekkige bewijswaarde van de kopie van de overlijdensakte wordt verder afbreuk gedaan door informatie aanwezig in het administratief dossier (zie map 'landeninformatie') waaruit blijkt dat Iraakse documenten ten gevolge van de wijdverspreide corruptie en documentenfraude op eenvoudige wijze illegaal verkrijgbaar zijn. In de overlijdensakte wordt slechts vastgesteld dat de betrokkene overleden is aan de gevolgen van een hersenbloeding veroorzaakt door een kogel, maar zijn geen aanwijzingen terug te vinden met betrekking tot de aanleiding van het incident of de identiteit van eventuele daders of verdachten. Aldus blijkt uit dit document geen verband met verzoekers vrees voor vervolging bij terugkeer naar Irak. De Raad stelt aangaande de gevoegde enveloppe vast dat deze niet voorzien is van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006, waardoor dit document dan ook niet in overweging wordt genomen.

De Raad merkt op dat documenten hoe dan ook slechts over een ondersteunende bewijswaarde beschikken, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers asielrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben.

Verzoeker betoogt verder dat UNHCR het principe van het voordeel van de twijfel weerhoudt als criterium voor het onderzoek van de beschermingsvraag en dat er een noodzakelijk evenwicht tot stand dient te komen tussen het vaststellen van de feiten en de evaluatie van de nood aan bescherming. De Raad wijst verzoeker erop dat op basis van de in de bestreden beslissing weergegeven vaststellingen dient te worden besloten dat hij tegenstrijdige en incoherente verklaringen heeft afgelegd over de vervolgingsfeiten en het verloop van de gebeurtenissen die hem ertoe hebben aangezet zijn land van herkomst te ontvluchten, en dat er bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan zijn asielrelaas. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoeker geen afdoende argumenten aanbrengt die hier alsnog een ander licht op werpen, maar dat hij zich louter beperkt tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Zodoende wordt evenwel geen afbreuk gedaan aan de concrete en pertinente vaststellingen die steun vinden in het administratief dossier. Aan de cumulatieve voorwaarden vermeld in artikel 48/6 van de vreemdelingenwet is *in casu* niet voldaan, zodat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan worden gegund.

2.5. Verzoeker maakt gelet op bovenstaande vaststellingen niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. In de mate dat aan verzoekers voorgehouden vrees geen geloof kan worden gehecht, kan zijn argumentatie met betrekking tot de vraag naar doeltreffende en niet-tijdelijke bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet niet dienstig worden aangevoerd.

2.6. De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker aangehaalde, de door verweerder neergelegde (rechtsplegingsdossier, stuk 7) als de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische

burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer gevisieerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiieten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevalen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad. De continuïteit van het openbare leven is slechts één element in het geheel van de overwegingen die doen besluiten dat de actuele veiligheidssituatie in Bagdad niet van dien aard is dat zij de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet rechtvaardigt. Het enkele gegeven dat de verwerende partij eerder wel besloot de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen aan asielzoekers uit Bagdad uit hoofde van voormeld artikel 48/4, § 2, c) op een moment dat het openbare leven er evenmin was stilgevalen, doet derhalve geen afbreuk aan deze conclusie.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Dat Bagdadi's in de onmogelijkheid zouden verkeren om de stad te verlaten wordt daarbij door verzoeker niet aangetoond en kan, gelet op de aanwezigheid van de internationale luchthaven aldaar, niet worden aangenomen. De voormelde vaststellingen kunnen als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Dat zich in (de stad en provincie) Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande hoe dan ook niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze kan andermaal worden opgemerkt dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker van mening zou zijn dat de bestreden beslissing vernietigd dient te worden omdat de in het administratief dossier aanwezige informatie aangaande de veiligheidssituatie in Bagdad intussen gedateerd zou zijn, dient hij erop te worden gewezen dat de verwerende partij middels een aanvullende nota van 7 oktober 2016 volgende nieuwe stukken heeft neergelegd: de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad*" van 23 juni 2016, de COI Focus "*Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016*" van 12 augustus 2016 en het artikel "*Musings on Iraq, Security in Iraq, Aug 8-14, 2016*" van 16 augustus 2016. Uit de informatie vervat in voormelde nieuwe stukken blijkt niet dat de mate van het willekeurige geweld in Bagdad actueel dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt zelf geen informatie van recentere datum bij waaruit kan blijken dat deze conclusie niet langer standhoudt.

Waar verzoeker wijst op de ongezonde levensomstandigheden waarmee 1 à 1,5 miljoen personen volgens UNOCHA zouden worden geconfronteerd, laat hij na *in concreto* aan te tonen dat hij bij zijn terugkeer naar Bagdad het risico loopt om in dergelijke omstandigheden terecht te komen. Er zijn geen elementen in verzoekers dossier die hierop wijzen. Hoger werd reeds uiteengezet dat een loutere verwijzing naar de straffeloosheid van de sjitische milities in Bagdad, in combinatie met verzoekers soennitische achtergrond, niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst

werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.8. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien november tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF